

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Κύριος τις, φαλακρός ώς παλάμη καὶ νωδός ώς νεογέννητον, ἀπέκτησεν οὐδόν.

— Πῶς τοῦ μοιάζει τ' ἀφέντη, κυρά, ἀνέκραξεν ἔνθους ἡ τροφός.

— Ή! καῦμένη! ποῦ φαίνεται ἀκόμη;

— Πῶς δὲ φαίνεται, κυρά! Δὲν κυττάζετε ποῦ δὲν ἔχει οὔτε δόντι, οὔτε τρίχα, ἀπαράλλαχτα σὰν τὸν ἀφέντη!

— Σὺ, ὅστις γνωρίζεις * τόσον καλὰ τὸν πλούσιον τραπεζίτην Β . . ., γνωρίζεις διατί πηγαίνει πάντοτε εἰς τὴν τρίτην θέσιν ὅταν κατέρχεται εἰς Πειραιᾶ;

— Διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι δὲν ὑπάρχει καὶ τετάρτη θέσις.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * 'Η ἴσοτης δὲν ἔγκειται εἰς τὴν δύοισι ταῖς ἐπαγγέλματος, ἀλλ' εἰς τὸν βαθύμον τῆς τελειότητος καὶ ἀπόλαυσιν ὑπολήψεως καὶ δικαιωμάτων ἀναλόγως τῆς τελειότητος ταύτης ἐν ἔκαστῳ ἐπαγγέλματι. Οὕτω καλὸς γεωργὸς εἴνει ἵσος καλῷ ποιητῇ ἢ ἔξοχῳ πολιτικῷ· ἀλλὰ μέτριος ποιητής, ράδιον γρήγορος πολιτευόμενος ἢ ἀπειρόκαλος δψίπλουτος κατ' οὐδένα τρόπον δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ώς ἔξισούμενοι καλῷ γεωργῷ.

ΤΓΙΕΙΝΗ

Περὶ δύψεως.

Οἱ ὄροι τοῦ φωτισμοῦ εἴνεις ἐκ τῶν σπουδαιότατῶν ἐν τῷ ζητήματι τῆς τῶν δρθαλμῶν ὑγιεινῆς, διὸ δρείλομεν χάριν ἴδιως τῶν παιδίων εὐθὺς ἀπὸ τῆς γεννήσεώς των νὰ μεριμνήσωμεν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Οὐδεὶς ἀγνοεῖ βεβαίως ὅτι τὰ νήπια προσθάλλονται ὑπὸ δρθαλμίας ἔνεκα τῆς ἀμελείας ἐκείνων, οἵτινες δρείλον νά τα προφυλάξωσιν ἀπὸ τοῦ ζωηροῦ φωτὸς τῆς ἡμέρας ἢ τοῦ δυνατοῦ φωτὸς τῆς λυχνίας. Συχνότατα δὲ καὶ δέγκεφαλος τῶν νηπίων βλάπτεται καὶ οὐχὶ σπανίως βλέπομεν αὐτὰ καταλαμβανόμενα ὑπὸ πύρετοῦ καὶ ἀνησυχίας, ἐνίστε δὲ καὶ ὑπὸ σφοδρῶν σπασμῶν.

Ἡ παρατεταμένη ἐπενέργεια τοῦ δυνατοῦ φωτὸς βλάπτει οὐ μόνον τὴν δύψιν, ἀλλὰ καὶ τὰ νευρικὰ κέντρα· ἀνθρωποι δ' αἴφνης ἐτύφλωθησαν, διότι ἡδέλησαν νὰ ἀτενίσωσιν εἰς τὸν ἥλιον πολλὴν ὥραν ἢ διότι ἐθαυμάθησαν ὑπὸ ἀτραπῆς.

'Ἐν τῷ σκότει ἡ αἰσθητικὴ δύναμις τοῦ δρθαλμοῦ ἐπιτείνεται καὶ ἔξαφανίζεται. Πάντες γινώσκομεν ὅτι δὲ ἀπὸ φωτεινοῦ εἰς σκοτεινὸν τόπον εἰσερχόμενος πρῶτον μὲν οὐδὲν βλέπει· ἐὰν δὲ κλείσῃ τοὺς δρθαλμούς καὶ πάλιν εὐθὺς τοὺς ἀνοιξῃ διακρίνει δλίγον τι, καὶ οὕτω βαθμηδὸν ἔως οὗ τέλος εὐκόλως διακρίνει πάγτα τὰ μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης ἀδρατα.

'Υπάρχει ἀσθένειά τις ὄνομαζομένη τυχαίωσία; οἱ προσθαλλόμενοι δῆλον ὅτι ὑπὸ αὐτῆς δύνανται νὰ διακρίνωσι καὶ βλέπωσιν οὐ μόνον ὑπὸ ἀμυδρὸν φῶς, ἀλλὰ καὶ ἐν σκότει βραχυτάτῳ. Δὲν δύνανται δὲ νὰ ὑποφέρωσι τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. 'Τὸ τῆς ἀσθένειας ταύτης ἐπασχεν δὲ τῶν Ρωμαίων αὐτοκράτωρ Τιβέριος, οἵτις ώς γνωστὸν εἶνε δὲ κλῆρος τῶν πλείστων αἰλουροειδῶν.

Καὶ οἱ καθειργμένοι δύνανται νὰ διακρίνωσι τὰ περὶ αὐτούς, ἐν ὃ μόλις καὶ μετὰ δυσκολίας δύνανται νὰ ἀνοίξωσι τὰ δύματα ἀμαζαγχέντες τῆς σκοτεινῆς εἰρητῆς των. Διονύσιος ὁ τύραννος, ὅστις, ὡς φαίνεται, ἦτο ἐμπειρότατος περὶ τὸ βραχανίζειν, διεσκέδαζεν εἰσάγων αἰρόντας εἰς δωμάτιον νεωστὶ ἡσθεστωμένον τοὺς πολὺν χρόνον καθειργμένους ἐν σκοτεινοῖς δωματίοις· ἢ ἀπότομος δὲ αὕτη μετάβασις ἀπὸ τοῦ ψηλαφητοῦ σκότους εἰς τὸ κατάλευκον δωμάτιον ἔγινετο εἰς τοὺς δυστυχεῖς αἰτίᾳ σφροδοτάτων ἀλγηδόνων καὶ οὐχὶ σπανίως καὶ τελείως ἀπετύφλου αὐτούς.

'Επιθυμεῖς νὰ διατηρήσῃς ὑγιεῖς τοὺς δρθαλμούς σου; Μὴ ποτέ σου ἀτενίσῃς τὴν ἡμέραν εἰς χρώματα ζωηρὰ καὶ εἰς φῶτα δυνατὰ καὶ ἀκτινοβολοῦντα. 'Απόφευγε ἴδιως τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα, καὶ πρὸ πάντων τὸ λευκόν. 'Εάν σε τρώγωσιν οἱ δρθαλμοί σου, μὴ τρίβε τους διὰ τῶν δακτύλων, ὡσαύτως καὶ ἐὰν εἰσέλθῃ εἰς τὸ δρθαλμόν σου κόνις ἢ ἄλλο τίποτε μὴ τον τρίψῃς, ἀλλὰ βρέξε τον διὰ δροσεροῦ ὅδατος. Οὕτω δὲ πρέπει νὰ κανονίσῃς τὴν ἐνασχόλησιν τῆς δραράσσεως, ὡστε ἐκ διαλειμμάτων νὰ ἀναπαύεται ὕσκυλα τινά.

Τὴν νύκτα ἐργάζου δύσον τὸ δυνατὸν δλιγώτερον. 'Ἐὰν δὲ εἴσαι ἡγανακασμένος νὰ νυκτερεύῃς ἐν μέσῳ φῶτων, φόρει διοπτρα χρωματιστά.

Τέλος οἱ λυμφατικοὶ ὄντες δὲ ὅψις εἴνεις ἀδύνατος καὶ ὑπόκεινται εἰς ἐρεθισμούς, δρείλουσι νὰ διοβληθῶσιν εἰς θεραπείαν τακτικήν· τούναντίον δὲ οἱ αίματώδεις, ὃν οἱ δρθαλμοί εἴνει πάντοτε οὕτως εἰπεῖν καθημαγμένοι, δρείλουσι νὰ συγκιρῶσι μεθ' ὅδατος τὸν οἰνόν των καὶ νὰ τρώγωσιν δύσον τὸ δυνατὸν δλιγώτερον κρέας, διότι κατὰ τὸν Μαστρογιάννη καὶ τὰ κοπέλλια τουν, καὶ τὸ δύμα κατὰ τὸ σῶμα.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους γεννᾶται εὔρως (μούχλα) ἐν ταῖς κεκλεισμέναις σκευοθήκαις, τοῖς ἀκατοικήτοις δωματίοις κατὰ πτοπήν λοιπὸν τῆς εὐρωπιάσεως δρείλουσι νὰ θέτωμεν ἐν αὐτοῖς πινάκιον πλήρες ἀσθέστου, οἵτις κατὰ μικρὸν θάπορροφήσῃ τὴν ὑγρασίαν, μεθ' δὲ ἀνανεώμεν τὴν ἀσθέστου διὰ νέας, ἀφ' οὗ ἡ πρώτη σθεσθῆ.